

Aanvullende Akte, op 18 november 1961 te Monaco tot stand gekomen, bij de Overeenkomst van 's-Gravenhage van 6 november 1925 betreffende het internationale depot van tekeningen of modellen van nijverheid, herzien te Londen op 2 juni 1934

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Nr. 1

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 7 februari 1963.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer of door de Gevolmachtigde Minister van Suriname, onderscheidenlijk van de Nederlandse Antillen, te kennen worden gegeven uiterlijk op 9 maart 1963.

's-Gravenhage, 31 januari 1963.

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 60, lid 2, en onder verwijzing naar artikel 61, lid 3, van de Grondwet, alsook naar artikel 24, eerste lid, van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, heb ik de eer U Hoogedelgestreng hiernevens over te leggen de tekst en de vertaling in het Nederlands van de op 18 november 1961 te Monaco tot stand gekomen Aanvullende Akte bij de Overeenkomst van 's-Gravenhage van 6 november 1925 betreffende het internationale depot van tekeningen of modellen van nijverheid, herzien te Londen op 2 juni 1934 (*Trb.* 1962, 91)¹⁾.

Een toelichtende nota bij de Aanvullende Akte gelieve U Hoogedelgestreng hiernevens aan te treffen.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zal de Aanvullende Akte voor het gehele Koninkrijk gelden.

Aan de Gouverneurs van Suriname en van de Nederlandse Antillen is verzocht, bovengenoemde stukken op 7 februari 1963 over te leggen aan de Staten van Suriname, onderscheidenlijk van de Nederlandse Antillen.

De Gevolmachtigd Ministers van Suriname en van de Nederlandse Antillen zijn van de overlegging in kennis gesteld.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.

Toelichtende nota

In de toelichtende nota bij een tweetal in 1957 te Nice tot stand gekomen overeenkomsten betreffende fabrieks- of handelsmerken (Gedrukte stukken 6618) is gewag gemaakt van de Overeenkomst van 's-Gravenhage betreffende het internationale depot van tekeningen of modellen van nijverheid, herzien te Londen (*Stb.* 1948, I 539) en de in 1960 hier ter stede gehouden diplomatieke conferentie tot herziening daarvan (zie *Trb.* 1961, 40).

Ofschoon het doel dezer conferentie op ander terrein lag — met name werd beoogd de bepalingen der Overeenkomst van 's-Gravenhage ingrijpend te wijzigen op grond van nieuwere inzichten — is er in de beraadslagingen met nadruk op gewezen, dat de voor het internationale depot in de geldende overeenkomst vastgestelde taxen ontoereikend zijn, hetgeen tot een aanzienlijk tekort heeft geleid. Men was algemeen van mening, dat zo spoedig mogelijk maatregelen dienden te worden genomen om, gedurende de jaren dat de geldende overeenkomst nog zou blijven werken, verdere tekorten te voorkomen. Aangezien deze aangelegenheid uiteraard alleen van belang was voor de bij de geldende overeenkomst partij zijnde staten en bovendien tijdsgebrek beperking in de werkzaamheden nodig maakte, werd van verdere behandeling gedurende deze conferentie afgezien. De Zwitserse delegatie verklaarde zich namens haar regering bereid voor de spoedige bijeenroeping ener speciale conferentie ter regeling van deze aangelegenheid te zorgen. Deze speciale conferentie is in november 1961 te Monaco gehouden en heeft geleid tot vaststelling van een bij de geldende Overeenkomst van 's-Gravenhage

¹⁾ Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

venhage behorende Aanvullende Akte waarin de verhoging der taxen is geregeld (*Trb.* 1962, 91).

De artikelen 1—2 stellen de nieuwe taxen vast. Uiteraard zijn deze, op grond van een nauwkeurig onderzoek, zo bepaald, dat met redelijke zekerheid kan worden verwacht, dat verdere tekorten niet meer zullen voorkomen.

Artikel 3 houdt rekening met de mogelijkheid, dat de omstandigheden zich zodanig wijzigen, dat toch nieuwe tekorten dreigen. In dat geval zal een verdere verhoging der taxen door middel van een eenvoudige procedure mogelijk zijn.

Artikel 4 stelt een reservefonds in, waarin eventuele overschotten zullen worden gestort en dat ter dekking van kleinere tekorten kan dienen. Hierdoor wordt vermeden, dat elk jaar zou moeten worden overgegaan, hetzij tot verdeling van een overschot op de in de overeenkomst voorziene wijze, hetzij tot dekking van een tekort volgens artikel 3.

Artikel 5 houdt rekening met de verwachting, dat de Aanvullende Akte niet voor alle betrokken staten op hetzelfde tijdstip in werking zal treden. Het is duidelijk dat een staat, welks regering snel tot bekrachtiging overgaat en welks onderdanen dus de verhoogde taxen moeten betalen, niet meer aansprakelijk kan worden gesteld voor de tekorten, die door het uitblijven van bekrachtigingen van andere staten worden veroorzaakt. Daarom zullen voor de staten, die wel en niet bekrachtigd hebben, gescheiden rekeningen worden aangehouden.

De artikelen 6—8 betreffen de inwerkingtreding. Daar spoedige inwerkingtreding uiteraard gewenst is, zal deze reeds na bekrachtiging door slechts twee staten volgen.

De ondergetekenden zijn van oordeel, dat de Aanvullende Akte een bevredigende regeling dezer aangelegenheid bevat en dat het wenselijk is — overeenkomstig de ter conferentie van Monaco uitdrukkelijk uitgesproken wens — met de meeste spoed tot bekrachtiging daarvan over te gaan.

De ondergetekenden wijzen er ten slotte op, dat de Overeenkomst van 's-Gravenhage ook voor de landen Suriname en de Nederlandse Antillen geldt. De bekrachtiging zal derhalve voor het gehele Koninkrijk moeten geschieden.

De Staatssecretaris van Economische Zaken,

F. J. W. GIJZELS.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. LUNS.

De Minister van Justitie,

A. C. W. BEERMAN.